

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide az előfizetőknek, hirdetőnek és nyilvántartók.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap az előfizetőknek és minden közönség.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

A zsidók egyenjogúsítása.

Azt mondták a semita urak a zsidó-egyenjogúsítási törvény vitatása alkalmával, hogy: „Bánjunk a zsidókkal igazságosan, nyissunk meg számukra minden pályát, hogy ragaszkodásukat nemzetünk irányába bebizonyíthassák.”

Megtették! Mit nyertünk?!

Egy törekvéseiben germanisáló hadat, mely természeténél fogva, sáska módra lepvén el az országot, pusztít; piszkos, pénzsomjazó faj, mely minden oly hivatástól, melylyel nehéz munka jár, irtózik. Hiányzik benne minden magasabb és szeretetreméltóbb tulajdonság. Az utóbbi idők mozgalmai elég ösztönül szolgálhatnának nekik, hogy irányuk megváltoztatása iránt legalább reményt keltsenek, s mit tapasztalunk, változnak talán? Dehogy! Uzsorán kezdik a csaláson végzik és hogy az egyhangúságot megszakítsák máskor csaláson kezdik s uzsorán végzik. Faji jellemök képtelenné teszi őket magasabb polgári erényre, kötelességek teljesítésére. Önzés minden céljuk! Fegyvertük alattomos s oly utálatos, hogy tisztességes ember undorral s megvetéssel fordul el tőlük.

Nagyon helyesen mondja Istóczy, hogy a zsidóság: „Ez az idegen népfaj, romlott erkölcsökkel, kárhözatos karakterrel úgy lopta be magát népünk közé, hogy alávaló eszközeivel urává legyen erőinknek s most felhasználja saját népünket szennyes önérdékből eredő s hazánk végkipusztítására irányzott mesterkedéseiben.”

Társadalmunk a zsidó befolyás undok járma alatt nyög.

Az uzsora, a korupció a zsidók érdekében rontja a népet.

A zsidók erkölestelen üzelmel egész közéletünket megmérgezték, fejlődésünket ferde irányra terelték.

A minden jónak, hazafiasnak es-

TÁRCZA.

Dalaimból.

Ismerek egy csillagot
Danicza*) a neve
Fenn ragyog a magasban
E csillagnak fénye.

Fényes sugarával
Hivólag int felém
Oh bár e csillagot
Egykor elérhetném.

De mit is beszélek
Hisz tudom kellene
Hogy a csillagokhoz
Nem juthat senki se.

Megkérdelek édes rózsám: szeretsz-e,
Picziny szádról édes csókot adnál-e
Ha a anyád lépten-nyomon nem lesne
Vagy ha tudnám, hogy e szókért nem verne.

Küldenék én rózsát, csokrot ezeret
Tennék hozzá reményzsinű levelet,
S ha a bátyád nem mutatná fókását
Tele irám mindkét sima oldalát.

Meg is tenném mindezeket, meg biz én,
Találnék én utat módot, tudom én,
S sugnám, bugnám a szerelmet te neked
Ugy virulna szívemben a kikelet.

Uj. Jung Feri.

A mi alispánunk jubileuma.

Nagyon sok itt minálunk az okos ember — az a bajunk. A középserűség mértékét igen magasra emeli a közönség intelligenciája, azért aki nálunk csak kicsit is kilátzik a középserűség színvonalára fölött: az már elmehegne sok helyre nagy embernek.

*) A szerb népmondában egy csillagnak neve.

küdt ellenségei, a zsidók, szaporodnak aránytalanul akár csak a filloxera, ellenük még se történik ugyszólván semmi sem.

Mindez a zsidó emancipáció behozatala óta van, keletkezése onnan datálódik. A zsidók szaporodásával egyes arányban a baj egyre növekszik.

Mi is elmondhatjuk a példabeszéddel. „Adj a zsidónak szállást, kiver a házadból.”

De hát mikép védjük magunkat e társadalmi fekély ellen?!

Hazánk jelen szomorú pénzügyi viszonyai között, midőn a földműves, iparos s minden rangu egyén a zsidó hatalom alatt nyög, midőn oly igen ki van téve a zsidó fufang s uzsorának, hogy az ellen nagyon nehéz az oltalom; midőn tekintetbe kell venni azon igazságot, hogy a zsidóság által szerzett uzsora pénzével uralja a közhitelt, ezzel a földművest, az ipart, a kereskedést; haszontalan volna reménykedni, hogy a társadalomban meg van még azon erő miként önmagán segíten, nem fog segíteni: itt világos hatalmi tényekkel kell a törvényhozással közölni.

Apáink el is találták az utat mindenkor nem néztek azok mást, mint a haza boldogságát, azért ki is vezették szerencsésen az országot még oly válságokból is mint a török uralom; ha szükségét látták, ha elérkezettnek tartották az időt, nem riadtak vissza oly mérvű áldozatoktól sem, mint a milyet tőlük a polgár föld szabadba tétele igényelt; nem volt előttük soha más cél mint a közjó előmozdítása, így tartották fenn az országot annyi évszázadon keresztül: az unokáknak, a most élő nemzedéknek tehát az ő példájukat kell követni ha azt nem akarjuk, hogy ősök által vérrel szerzett, véren megtartott ország, zsidó országgá legyen.

Az emancipáció, az egyenjogusi-

Csak hogy nem sok megy el — pedig egy némelyiket szívesen oda adnánk, el is bucsuztatnánk szépen nem csak a „Népjog”-ban, de még a a Korona éttermében is szép muzsika szóval sampanyer mellett, mert tudjuk, hogy aki innen elmegy, az híres ember lesz, mint például Bittó István, vagy legalább hírhedt — mint Kozma Sándor . . .

Még az a szerencsénk is meg van, hogy eltávozott híres embereink ép oly büszkék születte vármegyéjükre, mint magunk, kik itthon maradtunk: »Ki a Kapos vizét itta, vágyik annak szíve vissza!» Bittó István a drávafoki kastély ura is haza jár pihenni, és ritkaság, hogy ne hozza (!) mikor jön becses ajándékot megyéjének, hogy megbizonyítsa, miként ő a miénk a távol magasban: fájdalom haza jár hírhedt emberünk is, de miut a jótételek, hogy ijessen bennünket — akasztófával.

Van azonban olyan emberünk is, kitől már nem tudunk megvárni, kit nem eresztünk el a máshová, hogy távol szerezzen nekünk dicsőséget, itthon fogtuk, nagyon szerettük. És ő itt maradt köztünk, életéből félszázadot ajándékozott a megyéje közönségének, s midőn most jubileumát ünnepejük ismét nem eresztjük őt, azt mondjuk neki egy szívvel lélekkel: kezdjük újra az 50 esztendőt! Pedig félszázad nagy idő! aki annyit Somogy vármegye szolgálatában eltöltött, s a közönséget még most is elvonja a pihenéstől, az szerencsés ember, az derék ember.

A szokatlanul népes megyegyűlést a főispán az ő érdemeinek méltatásával kezdette, s a felhangzott éljenek után komoly ünnepélyes hangulat ömlött szét a teremben, s az alispáni jelentést csendben hallgatta meg a gyűlés. Szinte jól esett mindenkinek Szalay Károly indítványa, melyszerint az köszönettel és elismeréssel vétessék tudomásul. Enek kapcsán Szalay Károly egy füst alatt alája gyújtott a lődöntető szolgabírónak is és

tás növelte meg ennyire a zsidók hatalmát, a zsidó egyenjogúsítás eltörlése fogja megtörni azt.

Ez a hamis alapon nyugvó emancipációs zsidó állapot nem lehet maradvós úgy se ott, hol a kereszténység és zsidók között kiirthatlan ellenszenv és gyűlölség áll fenn. A kereszténység a zsidósággal soha összeforrti nem fog, minnek következtében lehetetlen oly nép-egységet alkotni, miről „a keresztény semíták,” ábrándoztak s a mit az emancipáció életbeléptetésével oly könnyen kivihetőnek vélték. És mit értek el? Azt, hogy a raffinirozott zsidó, kinyitott, szemekkel kapva az alkalmon, felhasználta vakságunkat s jóhiszeműségünket, hálót vetett s jól megrakodva prédával markába nevet!

Olyanná lettünk világ csufjára mint egy gavallér új kalappal, de foltozott vagy épen lyukas eszímában. De ma már constatálva a veszély, mely elnyeléssel fenyeget. Látjuk a setétséget, mely körülvesz bennünket, látjuk az első lépéseket, a kibontakozásra: — a teljes megoldás a törvényhozással dolga, s a választókon áll, hogy e dolgát el is végezze!

Vizi.

A restauratio.

A járási s kaposvárosi értekezletek külön-öt-öt tagot küldöttek ki a tisztújítás körüli további teendők megbeszélése végett, a negyvenöt kiküldött gr. Somssich Imre elnöklése alatt vasárnap november 4-én tartott értekezletet, mely alkalommal a kijelölések következők történtek:

Alispáni állásra egyhangulag Csépan Antal. Főjegyzőnek egyhangulag Maár Gyula 1-ső aljegyzőnek: Gabsovics Károly; 2-iknek Trombitás Mihály.

A t. ügyész állására három pályázó levén és pedig: Bárány Gusztáv, ifj. Folly József, dr. Andorka Elek; tehát szavazás történt; Bárány G. nyert 2 szavazatot; ifj. Folly J. 17, dr. Andorka Elek 25-öt.

Alügyésznek: Ha Dr. Andorka E. mint főügyész nem lenne megválasztva, akkor egyhangulag alügyésznek jelettetett ki. Két pályázó jelentkezvén, Dr. Krizsanics József és

egy kis részrehajlatlan vizsgálatot kért ellene. Meg is adatott, Chernel Gyula ur küldtven ki egy bizottsággal vizsgálni, mitől aztán Svarcz Samu dühössödött meg.

Elgondolkodtam rajta, vajon mit gondolt a jubiláns alispán Svarcz Samu szünni nem akaró nyekergése alatt? Nem tudom bizonyosan, de azt olvastam ki szeméből, hogy gondolata vissza tért a régi jó időkre, mikor ez előtt 50 esztendővel még a vármegye gyűlés igazi vár volt, hova nem igen ültetett be minden ember fia. Akkor még a Curiák nem lakói parancsoltak a vármegyén restaurálva a vérükből való tisztviselőket, rézfokossal, ólmos bottal valódi háborút folytatva pártjukért; ki gondolt akkor a zsidóval?!

Akkor még a curiák öslakóit nem pusztította el a zsidók tatárjárása, a kastélyokban ur nép lakott, kiknek négylovas kocsisa is külön ur volt, mint most az első zsidó virilis. Akkor még őt rokonai vérei tették meg szolgabírónak, mert arra való ember volt nem kérte, de adták neki a tisztességet, mert születése és eszénél fogva dukált az neki. Bizony elmúltak a jó idők! A kastélyok nagy részében ma már pálinkát főznek, a Curiák lakóinak késő ivadéka pedig alázatosan kéri egy kis hivatalért azt a virilist, kinek ő s tájtja, a kerítésen kívül sipolgtatva figyelmeztette öreg apját, hogy nem volna-e hajlandó elvesztegetni a Ráró padlásra került földi hüvelyét . . . Egyébb jussa akkor nem volt a zsidónak, s ma már nyolcvannégy zsidó virilis terjeszti a megye termében a fokhagyma büzt: hogy el nem járul tőle az, kinek 50 esztendőnyi emlékei vannak! . . .

Van valami sátyra abban a vigaszban, hogy Ábrahám formátlan ivadéka nem a nép akarata, hanem bőre árán került be a megye házába, bevette a megye házat a liberális szédelgés azon jerikói trombitáival, melyekkel tele harsogta a világot sornáljaiban. Akár hogy van, ma már Svarcz Samunak is

Piszár Antal, szavazatra bocsáttatván: Dr. Krizsanics nyert 21, Piszár pedig 23 szavazatot.

Pénztárnoknak: Svastics Imre el nem fogadván tovább a szolgálatot — egyhangulag Hadászy Lajos, jelöltetett.

Ellenőrnek: Bogyay M. 25 sz. ez állást számosan nyílt kérdésnek tartották fent. Főszámvevő: Madarász Andor és Tallián Zs. közt szavazás levén, Madarász kapott 31, Tallián 12 szavazatot.

Alsószámvevőnek: Bogyay M. egyhangulag jelettetett, a mennyiben ellenőrnek meg nem választatnék.

Alsószámvevőkre: Tallián és Zánkay egyhangulag.

Főorvosnak: Dr. Németh K. egyhangulag.

Állatorvosi állásra Schwarz és a kethelyi állatorvos (nevét e sorok írásakor nem tudjuk), első kapott 12, második 28 szav.

Árvaszéki elnökséget Miklós Gy. György, és Bosnyák László jelettetvén: Miklós Gy. kapott 6, Bosnyák L. 30 szavazatot.

Árvaszéki elnökök: Bosnyák L. árvaszéki elnöknek meg nem választatván, első elnöknek egyhang. elnöké választás esetében: Kapotsfy Béla, Bernáth Kálmán, Bárány Gusztáv, Mihályfy István, Somogyi Lajos — mind egyhangulag.

Árvaszéki jegyzőnek: Strinovic Béla, esetleg elnöké meg nem választása esetében: Somogyi Lajos.

Könyvrivő: Máthi Kálmán, Farkas László és Kovács Aurel jelettetvén, Máthi kapott 19, Farkas 11, Kovács 4 szav.

Kaposi járás: szolgabíró egyhang. Gosztonyi Lajos, Csonka Gy. és Pozsgay szolg. segédeknek egyhang.

N. Atádi járás: Szolgabírónak ki kiált. egyhang. Tallián Gyula, szolg. segédeknek Stadler és Kaoskovic.

Marosali járás: Szolgabírónak egyhang. Bogyay Odón, szolg. segédeknek Bajzát J. egyhang.

Lengyeltóti járás: Szolgabíróvá Ehn Sándor, egyh. szolg. segédi állomásra két jelentkező volt: Baán és Szini szavazatra bocsáttatván Baán kapott 13, Szini 21 szavazatot.

Tabi járás: Szolgabíróvá: Horváth Gábor, szolg. segéddé Hegyessy J. egyhang.

Szigetvári járás: Szolgabíróvá: Fenyősy Odón 25 igen és 10 nem-mel. Szolg. segédeknek Farkas L. és Jakab A. egyhang.

Igali járás: Szolgabíróvá: Svastics József, szolg. segéddé Bogyay egyhang.

Csurgoi járás: Szolgabíróságra Si-

van joga mellére verni a megye teremben, igaz hogy másnak meg joga van rá se hederíteni! »Megvirad még valaha!« . . . tanácsstermek ablakaiból különb emberek is kihánytak már . . .

Ugy tetszik nekünk, mintha már pirkadna kissé; a nép közszelleme ragadja a félnék urakat is — hisz még a kiküldött bizottság óvatossabb tagjai is szokotnál tizebben fogadkoztak, hogy a saigetvári vizsgálat nagyon szigorú lesz; majd meglásuk! . . .

De addig ne foglalkozunk e kellemetlen dolgokkal, szöjjünk inkább a jubilaris lakomáról, mely egész a szorongásig megtömté az alispán tisztelőivel a Korona termét.

Kezdjük ott, mikor szembe állt a két kortárs, a jubiláns alispán és régi barátja Tallián Pál.

Valami megható méltóság van az öregben, melyet a cinismus sem ignorálhat; e két öreg pedig e pillanatban a köztisztlet és figyelem központján állt, s midőn a néma csendben felhangzott Tallián Pál érzéstől remegő üdvözlő szava, a szívek megteltek érzellemmel, emlékek ujjaltak fel, melyek kicsalták az öregek könyeit, lelket öntöttek a példa látó fiatalokba.

A jubiláns remek beszédben válaszolt, milyent csak az mondhat, kit egy félszázados pálya határán a köztisztlet állított arra a püedestátra, melyre oly kevesen követhetik őt. Aki arany jubileumát tartja, az már kevés kortársat talál ünneplői közt, ő is a fiatalosra vetette szeméit, s annak ajánlotta gondjaita szeretett megyéjét. Bár megértették őt, s a közszolgálatban szereshető babórok, s az élő példa lelkesítették azt tettekre, hogy a késő ivadéknak is legyen, mint ő nekünk, hasonló érdemű jubiláns alispánja! . . .

A főjegyző hivatalos üdvözlő beszéde után aztán megeregt a jó kedv és a mulatság. A pezsgős üvegek durrogása, a poharak csendése, a jókedv nyilatkozásai, simplicius mu-

mon Gy. és Csonka Gy. jelentkezők szava- zásra bocsátott; Simon Gy. nyert 26, Csonka Gy. 13 szavazatot.

Az értekezlet megállapodásai nagyban egészben kétségkívül irányul fognak szolgálni, a tisztújítás alkalmával, nincs azonban ezáltal kizárva, hogy egyes megtámadott állomá- sokra a szavazatok másképp csoportosulnak.

Megyei közgyűlés.

A novemberi évnegyedes közgyűlés, melynek nevezetesebb tárgyait mult számunkban közöltük, eléggé látogatott volt dacára a szá- kadó eső következtében nagyon megromlott utaknak.

A gyűlés meguyításakor elnököl főispán ur élénk közhelyesléssel fogadott indítványára Csépan Antal alispán urnak 50 éves jubeliuma alkalmából hű s igaz szolgálata jegyzőkönyvi- leg megörökített, s a megye hálaálmak ugyan jegyzőkönyvileg kifejezés adatott.

Felolvastatták az alispáni évnegyedes jelentés, Szalay Károly indítványára, Csépan Antal alispán s Maár Gyula főjegyző uraknak, a mult évnegyedben néhány helyen előfordult zavarások alkalmával tanúsított, erélyel páro- sult tapintatos eljárásait elismerés szava- zatot. Ellenben Fenyősi Ödön a szigetvári járási szolgabíró eljá- rásának megvizsgálása, — ki tudva levőleg Szigetvárott a nép közé lövett, a mikor egy ember rögtön meghalt, többen pedig megsebesültek, — elrendelte s annak teljesíté- sére Chernel Gyula, id. Csorba Ede bizottsági tag s Bárány Gusztáv megyei tisztú ügyész urak küldettek ki.

Biharv megyének a kormányhoz intézett bizalmi felirata, ug

Borsódmegye átirata a zsidó rabiusok iránt, már az állandó választmány által egy- szerűen tudomásul vétetni indítvá- nyoztatván — a mi annyi mint nem pártolás — vitát, nem idézett elő.

Atalában régen volt az állandó választ- mány javaslataival oly szerencsés, mint e gyű- lés folyamán, mind elfogadtattak elvileg, s csupán a baté-kereszturi hidra szavazatot meg nyolcszáz helyett hatszáz forint.

Kaposvár városának az ebadóra vonat- kozó szabályrendelet pedig visszautasított.

A gyűlésnek egyik legnevezetesebb tárg- yát a kilépendő bizottmányi tagok helyének választás utján újra betöltése iránt való in- tézkedés képezte; erre vonatkozólag elhatá- rozottatt, hogy a megyei bizottsági tagok vá- lasztása f. é. november hó 19-től 27-ig terjedő egy hét alatt bevégeztessék, a választási elnö- kökre bízott, hogy a választás határnapját ezen egy héten belül saját kerületeikben tüzzék ki, feladatván mégis hogy a választás határ- napjának közzététele oly időben történjék, mi- ként az mindenkinek a választás előtt legalább három nappal tudomására juthasson. Kireu- deltettek ezután a a választási elnökök követ- kezőképpen.

Az a csai és törökkoppányi kerü- letekre néve: Hencz Ödön, — az ádándi és nagyberényire: Steindl János, — a bőszenfai: ifj. Folly József, — a barcsi, mozgói és szigetvári: Kohá- rics Ferenc, — a berenczeire: Kavul- lák János, — a bálványosira: Dömény József, — a csokonyasira: Marton Lajos, — a csurgóra: Berkó József, — a csö- kölyre: Király István — a darányira: Német Boldizsár, — a görgetegre: Barla

József, — a gölleire: Masy Lajos, — a homokira: Makfalvy Géza, — a három- faira Papp Sándor, — az inkei és ihá- rosberényire: Andorka János, — az igali és szillire: Sárközy Béla, — az ist- vándira: Máté Lajos, — a jádára: Bott- ka Pál, — a kádarkuti: és németla- dira: Vasdényey Béla, — a kaposvári: Pater János, — a kéthelyi és marca- lira: Láhner Sándor, — a karádira: Szalay Farkas, — a köröshegyi és ná- gocsira: Kiss Vilmos, — a köttseire: Kiss Lajos, — a lakócsaira: Ivankovits István, — a lengyeltóti és szőlős- györkire: Jankovich Tivadar, — a mesz- tegnyőre: Nagy Károly, — a mocsolá- dira: Zalay Kálmán, — a magyaratá- dira: Beksis Gyula, — a nagybjomira: Udvardi Dávid, — a nagyberkire: Horn Ferencz, — a nagyatádi és taranyra: Gyarmathy József, — a nemesdéli és vé- seire: Véssey Mihály, — a nemesvivi- dira: Véssey László, — a niklai és so- mogyvári: Fischer István, — a pa- taira: Begedy István, — a sámsónira: Paiss Mihály, — a surdi és zákányira: gróf Zichy Ödön, — a szakácsira: Thaesy Gyula, — a szabásira: Boronkay Károly, — a szennaira: ifj. Csorba Ede, — a szoborra: Chernel Gyula, — a szulokira: Piszár Antal, — a szentmiklósi: Hoch- reiter Kornél, — a tabira: Grubanovich Gyula, — a toponásira: dr. Vaszary János urak annak kiemelésével. hogy esetleges aka- dályoztatásukat alispán urnak idejékorán be- jelentésük, ki is felhatalmazták, hogy előfor- duló ily esetben a szükséges helyettesítés iránt intézkedjék.

A tisztújítási közgyűlés ha- tárnappal f. é. december hó 18-ika tü- zetet ki, melyet egy nappal megelőző az ala- kuló t. h. bizottsági gyűlés, hol az ujon vá- lasztott t. h. biz. tagok verificáltak.

Képviselői beszámoló.

Szalay Imre orsz. gy. képviselő ur kö- rület tartott választó kerület Kaposvár felül eső részében; előre jeleztük e beszámoló körutat, s ma már az, a képviselő ur által be is fejeztetett. Lapunk t. olvasóinak nem lehet az közönyös, hogy az antisemitiz- mus elveit, s kiváló embereit a nép mi módon fogadja, mert ez a nemzet jövőjének alapja. Ha már a zsidó hatalom oly erős, hogy a nép a szemébe mondott igazságot, fülébe kiáltott intó szöveget figyelembe nem venné, ha már a zsidók raffineriája, s a zsidóbarátok rabulis- tikája jőzen esztől kiforgatva volna a népet, hogy saját javát fel ne ismerje: akkor jővő képe setében állana előttünk. Amde tanui vol- tunk magunk is, hogy minő benső szeretettel, minő igazi lelkesedéssel fogadja a nép ut jár- tában Szalay Imrét, minő értelmes meggyőző- déssel hallgatja az antisemita elveket képi- selője ajkairól, kirol tudja, hogy neki javát akarja: ez után a haza jövőjének képe sokkal derültebb világításban tűnik fel előttünk, mert meggyőződünk ufogal arról, miként elveink a nép elvei s azokat annak hatalma diadala fogja emelni. Beszámolását ez uttal Jádón kez- dette meg a t. képviselő ur, hol egykori el- ellenese Nagy Albert jádi ref. lelkész ur fo- gadta őt meleg, magyaros vendégszeretettel házában, mint elvtársát az antisemitizmusban: örvendezve konstaltván, hogy bár a politika ellen pártokra osztja szét a magyart, de a

túl meg voltak győződve, hogy az tönkre fogja tenni az öccse pártját; ám de az An- dorka párt is ébren volt, s belátva a „fogás” veszélyét, elállították a neki bősült szöveget ezen testvére ellen irányult gonosz szá- ndék kivételétől...

Ezután már kiapadt a beszédek árja, s Szimplicius vette át az uralmat, melyben nagy segítségére voltak gróf Széchenyi Imre és Sár- közy Béla urak, kik hegedűn, bőgön segítettek neki a közönség jó kedvét arra a tetőpontra emelni, hova csak a magyar ember tud feljutni lelkesedésében.

Nem volt hiány jó kedvű adomákban sem. Közéletünk egyik rokonszenves tisztes alakja utaztában elgondolkodott ősei honának s véreinek pusztulásán, s az új földesurakmin- dennapi tőrfoglalásán. Szomorú gondolataiból egy szemkötő jővő keserves alkalmatoság nyi- korgása verte fel. Feltekint, megszorodott arca kiderül s így szól: „Igy szeretem én látni a zsidót, a gy szót egy lovon — de nem ám egyet 4 lovon...”

Ime a másik: A kijelölő konferencián X gróf azt kérdezi barátjától, hogy hívják a tabi szolgabíró segédét? a kérdést nem tudja, hanem Policzer Maxi felel helyette: „En nem tudom a nevit, mert csak egy szoktam neki mondani tucshém” „Nem öccse az önnök — szól bele valaki rögtön — hi- szen az nem piaczi légy.”

Igy folyt a mulatság reggelig adomázva, nótázva sőt még tánczra is kerekedtek, az öre- gek sem maradtak nyugodtan, összefogódzva járták a palotást; volt olyan tánczos pár is, kiknek életkora 150 esztendőn felül volt.

Ilyenek a mi öregeink: meggyavunk győződve, hogy ott leszünk szeretett alispánunk gyémánt jubileumán is. Adja Isten! **

közveszély összehozza. A lucullusi ebéd végez- tével összegyűlekezett az ünnepi díszbe öltö- zött nép, az öregek felhívták szeretett képi- selőjüket, beszédének megtartására. Midőn a képviselő ur kilépett a házból, harsány éljen- zés és szeretettől mosolygó arcok fogadták, a kis lányok virágot bintettek utjába, mire a templom elő gyülekezett néphez lényegében következő beszédet intézte.

Előadta az ország politikai helyzetét, kiemelve a nevezetesebb törvényeket, melyek az ülészek alatt hozattak, röviden vázolta az országgyűlés működését, kijelentette, hogy mint függetlenségi párti képviselő mandátu- mával nyert bizalomnak igyekezett megfelelni azzal, hogy szavazatával ellenezte mindazon törvények meghozatalát, melyet a függ. párt a nemzetre károsnak tart. Majd áttért a zsidó kérdésre. Élőnk színekkel festvén azon pusztu- lás képét, melyet a zsidók az alig mult évti- zedben, mióta polgári jogokat nyertek, elkö- vettek s levonta abból a következtést, hogy a zsidó fajánál és vallásánál fogva hazafini erény- nek gyakorlására képtelen, mert vallásának és peveltetésének következtében a keresztény nép ellenségeként lép fel, s nélkülözi azon tu- lajdonokat, melyek a polgár polgárrá s egy állam hasznos tagjává teszik. A zsidó fajának testi nyomorúsága miatt katonát nem igen ad, s így váradót csak nagyon kis részben fi- zet, az állam terheit nagyon arányhoz nem fizeti, mert a furfang ezer nemével kijátssa a köztelviseléséről szülő törvényt. A mellett nem dolgozik, produktív foglalkozást nem üz, csak fogyaszt, de fogyasztásának árát a kö- zönségnek nem fizeti. Uzsorával, csalással pusztítja a népet s annak vagyonát, rontja er- kölcseit, s az adózó tömegetől elvonja az adó- alapot. Ezen bajon, mely az országot a tatár- pusztításnál nagyobb veszélybe hozta, itt a végső idő, hogy segíteni kell, s a segítség nem törvényellenes zavargásokban áll, de nem egyéb, az mint a z emancipatio eltör- lése. Bár mit mondanak azok, kik a szabad- elviséggel elégednek, a nemzet törvényhozási lépése indokolta van, mert ez a nép akarata, s ezt inronválja a közönség érzete a salus republicae. A nép mindenhol antisemita, mert mindenhol éri a zsidók nyomását, mit mutat azon körülmény is, hogy a hol a népek ve- zetői vannak, kik a helyzet és teendőkről fel- világoztatták, ott zavargások elő nem fordul- tak, mert a nép ismeri erejét, mely a törvény- hozásra való befolyásában áll a képviselő vá- lasztással, de a hol a kolló felvilágoztást nél- külozte, ott a helyzetét való elégedetlensége és a zsidók elleni jogos gyűlöletének zavar- gásokkal adott kifejezést. A nép kezében a hatalom, mely az ország kormányzatában ér- vényesíthető, azért ajánlja az antisemitizmus zászlaját a népek, hogy a közvetlen veszély az emancipationak sürgős eltörlésé- vel megakadályoztassék. Végül megköszönte a tél folytán neki nyújtott bizalmi nyilatkoza- tot, mely őt mint választói meglegedésének és együtt érzésének bizonyította, nagyon meg- nyugtatta s elvében megerősítette.

Ezen beszéd után felhangzott ujra a lel- kes előntés, s azután a nép képviselőjével, Szalay Károly urral s lelkesével barátságos be- szélgetésbe eredt, melyből a jellemző részeket nem mulasztjuk el közölni.

A bizalmi nyilatkozatra vonatkozólag sehogy se értették meg, hogy a képviselő ur azt mért köszöni meg, hiszen szót se érdemel, mert azt, hogy szeretik őt és biznak benne csak tudhatta írás nélkül is... Arról is volt szó, hogy a zsidók hány polgárt elpusz- títottak már, sőt az urakat is már-már kipusz- titják a birtokból. Jellemző, hogy a magyar nép mennyire ragaszkodik egykori földes urai- hoz, mert az őszinte arcokból félreismerhet- lenül nyilatkozott azok pusztulása feletti rész- vét. Hiába! a vér nem tagadja meg a vért! ur és nem ur egyaránt magyar!... Végül a jádiak kifejezést adott abbéli örömlüknek is, hogy végre szeretett papjukkal egy elven van- nak. Legvégül megemlítjük, hogy a jádi gye- rekek nagyon szegyenlettek, mikép a zikzene- zakezene nótát nem tudják, kértek bennünket, hogy küldjük meg nekik írásban. Meg is küldjük.

Jádról Heterre ment a képviselő ur a megye gyűlés után, hova a Csoknyaiak is át- mentek meghallgatni őt, majd Nagybjomba. Fogadtatása, s beszámolásának eredménye a jádihoz mindben hajszálra hasonlított, mi- nél fogva elmondhatjuk, miként előre megjö- sültek hogy Szalay Imre képviselő beszámolása az antisemitizmus fűnyes napja volt.

Tudnivalók.

Az állami ipartanoda igazgatósága köz- hírré teszi, hogy az építőiparosok teli tanfolyamára a budapesti állami középipar- tanodában (VIII. bodzafa utca 28. sz.) még november hó 15-ik napjáig be lehet iratkozni, felkérnek a 14-ik életévet betöltött azon kö- művez-, ács- és kőfaragóságédek, a kik olvasni, írni és számolni tudnak s legalább egy évig a gyakorlatban működtek.

Somogy vármegye szolgálatában töltött tiszviselői pályám félszázadot érte alkalmára számos jóakaró barát és ismerőstől kaptam üdvözlő sorokat távirat ugy levelekben, melyek örök hálára köteleznek. Mindegyiknek vá-

laszt nem irhatván fogadják egyenként és összesen megemlékezésekről hálatal- leg köszönetem nyilvánítását.

Kaposvár, nov. 8-án 1883.

Csépan Antal.

Somogy vármegye alispánja.

H I R E K.

— Razgha Lajos tabi plebános helyébe tisz. Tóth József helybeli volt káplán nevez- tetett ki plebánosnak, Tab és a hozzá tarto- zó hitközségek, valamint Tab összes lakosai vallás különbség nélkül örömlüket fejezték ki, hogy a megyés püspök általi kinevezés a hi- vek óhajtsáival találkozott; miért is nyíltan elmondhatjuk: hogy a közóhaj alig nyert va- laha oly teljes meguyugtató kielégítést, mint miőt szerencsések volt nyerni rom. kath. hit- községeink főtisztelendőségének kinevezésén. Kívánjuk, hogy nagylelelőséggel járó ma- gasztos pályáján élte utolsó pillanatáig min- denkor oly öröm s meglegedés töltse el ke- lét főtisztelendőségének mint kinevezésekor, — Isten tartsa, Isten vezérelje a szeretett ked- ves új plebánosunkat. r—l.

— „Részvénybál” czimén díszes táncz- mulatságot tervez a megye fiatalisága 1884. évi január 26-kára a megyeház tornében. A szállongó hír szerint a bál szigoruan z á r t k ö r ű lesz, mi már magában nagyon ajánlja azt a mivelts és élkölé közönség figyelmébe. A bálbizottság, mely még kiegészítetik, kö- vetkező urakból áll: Boggyay Béla, Botka An- tal, Jeczensky Imre, ifj. Kacsokovics Mihály, Dr. Marton Gyula, ifj. Nagy Ferencz, ifj. Sár- közy Béla, Tevely László, Tallián Andor és Véssey Lajos; oly nevek, melyek garantált nyújtanak a „Részvénybál” fényéről és siker- ről.

— A mult héten a közös hadseregbeli brigadéros mult szerdán pedig Hollán Ernő altábornagy volt városunkban a honvédeket megvizsgálni. Hír szerint az altábornagy a honvédek kiképzésével nagyon meg volt elé- gedve s a tisztikarnak elismerését fejezte ki. Nem csudáljuk, hogy honvédeink nagyon gyor- san haladnak a kiképzetéseikben, mert hi- szen a magyar tisztikar magyar vezényszavát szívesen hallgatják, de meg is értik, azonban sehoggy se helyeseljük, hogy még vasár- és ün- nepnapokon sem engedtetik nekik pihenés, hanem akkor is kivonulnak, ha eggyébért nem, czélt löni. Az ünnepet megtartani minden ke- resztény embernek kötelessége, de a pihenés szükséges is, mert erőt és kedvet ad, mit nem pótolhat az ünneppan felhasználással forcei- rozott gyakorlat. Eggyébiránt a czéllövés a pol- gáriság délelőtti ájtatosságát is nagyon zavarja, mi végett több oldalról hallottunk panaszokat.

— A római pápa hivatalos közlönye a „Moniteur de Rome” nyilatkozik a zsidó kér- désben, és ugyancsak hatalmassan eltilti a zsi- dók törekvéseit a társadalomban erőt vett zsidó szellemet, s lelkesen üdvözlő az antise- mitizmust, mely hivatva van a keresztény vil- lágot megmenteni a zsidók erkölcstelen befo- lyásától. A magyarországi antisemitizmusról igen elismerőleg szól ó zentsége hivatalos lapja.

— A megyei híradó szerkesztését és kia- dását ingyen vállalta el Roboz István ur; nekünk kissé szokatlannak tetszett, hogy Roboz ur valamit ingyen adjon a vármegyének: timeo Danaos et dona ferentes. Most aztán látjuk, hogy a törvényszéki hirdetésekkel bő- ven megfizetett ingyen munka hogyan van kiállítva. A megyei híradó 2-ik évfolyam 43-ik számában szóról-szóra következő currens foglaltatik: „10282. Lőczy Mihály és Kulcsár Antal holládi lakosoknak f. évi szeptember hó 26-ára virradóra egy db. farkatla n és 5 db szopós malacczsal bíró fe- kete szőrű göbe, egy db kan és négy db göbe, fehér szőrű 10 holnapos testvéreik ismer- tettesek által ellopattak. — Nyomo- zandók: Kiváncsiak vagyunk, hogy a holládiak ha majd ennek a currensnek a nyomán tes- tvéreik megkerülnek, küldenek-e belőlük Roboz urnak szerkesztőségi példányokat, s ha igen majd a Híradó szerkesztősége mutogat- hatja őket pénzért, mert a fekete szőrű farkat- lan testvéreik csakugyan a furcsaságok közé tartoznak.

— A Zala-Egerszegi m. gyűlésről való tudósításunkba a Pesti Napló esti lapja után töves közlemény került bele, mintha a zsidó pártoló alispánnak a bizalmi szavazatot Novák Ferencz ur ó méltósága indítványozta volna. Ezen értesülés téves levén, szívesen igaz- zítjuk azt ki, kérvén az alkalomból tisztelt za- lamegyei pártfogóinkat legyenek szivesek me- gyéjük közéletében előforduló nevezetesebb mozzanatokat velünk megbízhatólag közölni, s így nem esünk azon hibába, hogy a „Nép- jog” — bár idegen forrás után — nem a való- ságnak megfelelőleg referál.

— A Testvériség, pártunk Kecskeméten megjelenő jeles heti lapjának szerkesztősége egy pompás antisemita naptárt ad ki 1884. évre, mely a rendes naptári részen kívül ér- dekes olvasmányokat fog tartalmazni az anti- semitizmus köréből. Ezenfelül hozza pártunk előkelőinek arcképeit, hogy a magyar nép ismerje meg az antisemita mozgalom veszé- rinek arcvonásait és életrajzát is. Az ez évi naptárban benne lesznek: Istóczy Győző, Simonyi Iván, Széll György, Ónody Géza, Szalay Imre és Lázár Lajos

zsikája egy chaoszba folytak össze, melynek zsi- baját csak nehezen tudta lecsendesíteni egy- egy szónok felállása. Ilyen volt Fodor Géza szellemes verses, Makfalvy Géza kintón, talpraeeett beszede toaszja, melyet harsány él- jenzés követett. Pischof alezredes és Villám őrnagy beszédeik. Gaál Dénes is elmondta a maga versét, bár könyörögtek neki, hogy a kiért a Krisztus meghalt a keresztján! ne rontsa el a pezsgő izét vizenyös versével, en- gedje ez egyszer, jubileum alkalmával zavarta- lanul mulatni a publikumot. De nem használt ám, — sokan állítják, hogy Babochay sirta kérte, ne rontaná el a közönség — étvágyát. Képzeltetlen, hogy mire nem képes egy poeta, ha dühbe jön; Robozban is feltámadt Makfalvy sikerére a poetái düh, s nem gon- dolva a régi közmondással: „Quod licet Jovi” rágyújtott egy keservesen döcögő rigmusra. Az urak összenéztek, s belátták, hogy a poeta végénja kiapadt, nem pezsdül az meg többé. Azon bizonyos téhén elapadása megta- nithatta volna a poetát arra, hogy troubadour mesterséget ma már csak legfelebb meddő té- hénnel honorálják, nem érdemes azért a meg- himpókodott pegaszt megnyergelni! Egyébb baj aztán nem is történt, s ha még megemlítjük azt is, hogy Psik Gyula is felköszöntötte a katonaságot — szörelen, készen leszünk a toaszokkal melyeket el mondtak, aztán még csak szokról szólunk pár szót, melyeket nem hallgattuk s el nem mondtak. Restauratóról is lévén mostanában szó, az élelmes kortések a banquetten sem nyugod- hattak. Ugyanis néhány élelmes Folly párti kortes ember erőnek erejével rá akarta beszélni Andorka Gyulát, hogy mondjon dikciózt, szen-

szor. képvisel kívül Szalay sakterek ma rajza. Leszne olvasmányok, mert a Test kintón tehets ára csak 50 nagyon el fog tésüket a na közvetitünk intézkedünk. lunkban is ka — Elve antisemita la miort szapor Legujabban a tiseimati irány Riadó czimű mokat antisem hanem s si d nak pedig mi s — Zsid is beillik. Birja bérbe búrja Sz élvé óta, miut a tulajdonos s ág előtt hasz zsidó elvezet s ezáltal nyer tulajdonos rit nála, hogy álló tanjár polgár embe nak hitel ad vevő s tulajd kár s ezer k jó lelki emb csinjára figy a tulajdonos: pisság kiderit A „somogyi ISmét n és 25. napján ismét fényes érdeklődésnek időjárásnak, ceett — még jelentek meg, keztek kartás leküzdtek m kötelességük. De volt még (érsd. jobb é Atádig tevő n mondhatná, h lelkesülnek a, hogy csak az tettükben?! 2-án 20,311. sitás 26. Sa- igényt tartha jegy mondja; mely a nap indokolván ez tás e tekintet volna tudni, 1883. 9.2723 erre is igény köségeket figy Mindezt kartársaink szivükön hor ez eszme! Sa pezni s közel képre és has » Az emberin állás a tanit Kossuth. Szé matéhoz, meg sereg, de nyó tés! eszokról boldogtalan, laikus, — ug- lunk legjobba étvizd alatt tekintetben addig mig e engednek oly tanágy fejlőd feladat, addig fejlődése csak gyűlések is vasások — s ják a legtöbb »kutyaftutáb a programba Azonba a vitatétel, é hanem erre s hogy ennél s mely a tanit helytelen ta tűzné ki czp- kizetésé hason kívánhatja-e inség és nyit teljesítse hiva vántató qua zetteget tan tunk-e alapos az isk. székl lenekre bizza nek kezébe ménytől jót tók aggasztó sitatik, mely

szor. képviselők arcsképei és életrajzaik, ezen kívül Szalay Károly a tiszta-eszlári gyilkos sakterek magánvádlójának arcsképe és életrajza. Lesznek benne humoros élezes képek és olvasmányok, melyek jóságát mi is jótállunk, mert a Testvériség jeles szerkesztőségének kitűnő tehetségét ismerjük. A kalendarium ára csak 50 kr. lesz s így hisszük, hogy az nagyon el fog terjedni a nép között. Előfizetéseket a naptárra szívesen elfogadjuk és közvetítünk mi is, sőt ha szükségét látjuk, intézkedünk, hogy a jeles naptár kiadóhivatallunkban is kapható legyen.

— **Elveink** folyton tért foglalnak: az antisemita lapok szűkösségét érzi a közönség, miért szaporodnak is azok minden vidéken. Legújabbban a Kunsági Néplap jelent meg antisemita iránynyal s jeles tartalommal. Valami Riadó című újság is küldött mutatványszámokat antisemita lapként gerálva magát — hanem s i d o a s z o r k e s z t ő j e , annak pedig mi semmiféle lében fűzve se hiszünk.

— **Zsidó élelmesség** mely huncutságnak is beillik. Ungar Károly költői zsidó hasonlóságra bírja Szalay Imre zsidó bírtokát több év óta, miután azonban csak ígérettel fizetett a tulajdonos megperelte a tabi kir. járásbíró előtt hasonlóságtól kimondtatás iránt, a zsidó elvezetvén ott a pert, azt megfellebbezte s ezáltal nyert időt s azon alkalmat, hogy a tulajdonos ritkán fordult ott meg, arra használta, hogy Szalay Imrénél a bírtokán álló tanyák épületét árba bocsájtotta; egy polgár ember a ki a zsidó bizató szavainak hitelt adott már vevőnek ajánkozott és vevő s tulajdonos csak is úgy menekedtek a kár s ezer kellemetlenségtől, hogy akadt egy jó lelkű ember, ki a szegény polgárt a zsidó csinjára figyelmeztette, mire ő felkereste a tulajdonost, a mikor azután az egész turpisság kiderült.

A „somogy megyei tanító-egylet“ közgyűlése N.-Atádon.

Ismét megyei tanító gyűlés volt okt. 24. és 25. nappal. A népnevelési ügy bajnokai ismét fényes jelét adták a tanügy iránti hő érdeklődésnek, mert dacára a kedvezőtlen időjárásnak, mert egész napon szakadatlanul esett — mégis mondhatni: igen szép számmal jelentek meg. Sőt még messze vidékekről is érkeztek kártársak, kik a zord idővel dacolva leküzdtek minden nehézséget, hogy ezáltal kötelességük adóját leróni el ne mulasszák. De volt még közöttük olyan is, ki saját fogatán (értsd. jobb és bal lábait) Barcs vidékéről N. Atádig téve meg utját. Ebből kifolyólag ki mondhatná, hogy a »nemzet napzámósa« nem lelkesülnek a tanügy iránt; ki mondhatná azt, hogy csak az anyagi érdek vezérli őket e tettükben? Igaz ugyan, hogy az 1876. szept. 2-án 20.311. sz. alatt kiadott miniszteri utasítás 26. §-a alapján fuvar — és napidíjra igényt tarthatnak, — mint azt az »igazolójeggy« mondja; de volt néhány oly község is, mely a napi díjat megtagadta (sajnos!) s indokolván azt azzal, hogy a miniszteri utasítás e tekintetben nem szól semmit, pedig jó volna tudni, hogy a közigazg. bizottság az 1883. 9.2723. sz. a. kiadott rendelete folytán erre is igényt tarthatnak. Ajánljuk az illető községek figyelmébe!!!

Mindezekből látható, hogy a lelkesülés kártársainkban nagy s a népnevelés eszméjét szívőkön hordják. Mily dicső és mily szép is ez eszme! Szíveket nemesíteni az embert képezni s közelebb hozni teremtettséghez, ki saját képére és hasonlatosságára teremté az embert! »Az ember nem fejlődése processusában fontos állás a tanító állás; a legfontosabb mondja Kossuth. Szerepe úgy mond: hasonlít a harmatához, mert gázolja az ember, és marhasereg, de nyomában virág kel Nevelés, oktatás! s ezekről beszélnek mindenütt, — boldog, boldogtalan, művelt, műveletlen, paedagógus, laikus, — úgy hogy már azt hiszik, hogy nálunk legjobban áll a nevelés. Igaz, hogy egy évtized alatt is sokat fejlődött, de azért sok tekintetben nagyon hátra van még; mert addig míg az országos tanító-gyűlésen sem engednek oly eszmékről tanácskozni, mely a tanügy fejlődésére a legégetőbb szükség és feladat, addig sokat nem várhatunk s tanügyünk fejlődése csak egyoldalú leend. A megyei tanító-gyűlések is vitatételek, — értekezleti felolvasások — s gyakorlati előadásokkal pazarolják a legtöbb időt, s legfőképpen csak néha-néha »kutyafuttában« vétetik elő egy-egy fontosabb tétel a programba.

Azonban korántsem mondjuk azt, hogy a vitatétel, értekezés stb. nem hasznos tárgy, hanem erre nézve az az észrevételünk van, hogy ennél sokkal fontosabb tárgy is van, mely a tanítókat szűk anyagi helyzetek és a helytelen tanügyi intézkedések renoválását tűzné ki czéppontul. Mert addig míg a tanító fizetése hasonló a bakter avagy a kanászéhoz, kívánhatja-e valaki, hogy a szegény néptanító inség és nyomor közepette élénk kedélyiséggel teljesítse hivatalos kötelességeit? míg a megkívántat kvalifikációt és szükséges szakképzettséget tanítóinkra nem kötelezzük, várhatunk-e alapos eredményt a jó iskolát? addig míg az isk. székli intézmény a nevelést neveltetlenekre bizza, mely oly veszélyes, mint gyermek kezében a kés, várhatunk-e ily intézménytől jót és hasznosat? addig míg a tanítókat aggasztó jövőjük kellő módon nem biztosítatik, mely mielőtt más kereset forrás után

kell látniok, nem csorbítja-e meg a nevelés magasabb feladatát? Ezek azonos tények, illetve eszmények, melyekre a megyei tanítógyűléseknek — viribus unitis — a főszólyt fektetni kellene, s ha ez nem lesz pusztába kiáltó szó, hanem viszhangra talál s felkarolhatik, úgy remélhetjük csak, hogy tanügyünk egy szebb hajnal fog virulni: mert:

„A legkisebb kör mi boldog,
Ha feladatát jól megoldod,
A legkisebb mező is áldott,
Csak igazán kell megmunkálnod.“

Adja az ég ura, hogy úgy legyen!!!

De lássuk a közgyűlés lefolyását! A gyűlés a ferenczrendi szerzet helyiségében pont 10 órákor kezdődött Adorján Miklós egy. elnök vezetésével megnyitotta beszédével. Jelen volt 80—100 tanító és számos tanügybarát. Az egyetemi elnök nagyszabású felolvasása után a város bírja rokonszenves „Isten hozott“ -al üdvözlő a szép számmal megjelent vendégeket. Papp Sándor iskolaszéki elnök gyönyörű beszéde után az egy. jegyző felolvasa évi jelentését, ugyazintén a pénztár felülvizsgálására egy bizottság neveztetett ki. A legérdekesebb része volt a gyűlésnek a vitatétel tárgyalása, mely a gyűlés idejét legjobban véve igénybe. Előadók voltak a csurgói fiók egylet részéről: Lovassy Béla és a nagyatádi vál. ker. részéről Mózes Imre. A szigetvári fiók egylet részéről még egy dolgozat érkezett, mely olyannyira »pap«-rikás szagú volt, hogy annak elkészítője Papp(ri)ka) Jancsi is alig lett volna képes fölolvadni; mert lévén az nem egyéb, mint érthetetlen szóhalmozás, — egyes fogásai pedig a paedagógiaiól kibőgzészet mondatok, miért is mint időt elrabló rosz dolgozat figyelmen kívül hagyatott. Adorján Miklós és Szaloki Dániel országos tanítógyűlésen jelen volt képviselők jelentéseik után a gyűlés befejeztetett s következett a banquette. Jó ebéd és étvágy, gyönyörű toasztok meg aztán Barcza Józsi gyújtó nótái, azt hiszem elég illusztráció! Ebéd után ki-ki, hol a casinóban, hol ismerőséinél töltötte az időt, míg végre valahára előtű a táncestély és megjötték N. Atád bájós nymphái. Öszintén megvallva, nem voltunk kibékülve azon gondolattal — a rosz idő miatt, — hogy még ma táncestélyt is legyen, de annál jobban esett, midőn láttuk, hogy a mindenható által alkotott gyönyörű teremtmények, kik közt az ember oly karcsú és szép alakokat látott, miszerint azt hitte, hogy ezek ily szép számmal mind tündérhonból jövének ide. E kedélyes társaságban keblemet lángtengernek képzeltem melyen a szív, mint hajós jéfére remélt s szívem épségét magam darab! ideig meg is őrzém; de később . . . már kételkedtem a hő érzelmek elfojtására kívánta/ó erőmben, míg végre vizsgálatam magam koszorús költőnk emó mondasával: »A szép szó s leány kegy, vajmi hamar füstbe megy.«

Egyszóval a kedélyesség és szíves vendégszeretet édeni eldörögébe képzeltük magunkat! Volt is tánc hajnali 5 óráig, míg végre a a székváros Jósikáj büszke önértéssel azon édes reménnyel hazta az »indulót,« hogy jövöre ismét (Csurgón) találkoznunk fogunk. Ezen örökké emlékeztetés kedélyes estélyt becses jelenlétükkel a következő urnok díszíték: Adrián Józsefné, Gyarmathy Józsefné, Hagyárosy Lajosné, Kutor Antalné, Meliesko Miklósné, Markus Károlyné, Pfiszterer Károlyné, Rutner Vilmosné, Salzman Brunóné, Szondy Pálné, Stadler Mihályné, Szabó Sándorné, Véber Ödönné. A bájós leányok közül ott voltak: Salzman nővérek Szabó Julesa, Babau Anna, Csorba Mária, Kutor Erzse, Miss N. Kóvács nővérek, Kruppai Mariska, Langer Lujza, Loth Julesa, Markus N. Pápa N. Szabó Hermína stb. Ezek után Morpheus kegyelméből rózsapárnákon nyugalomba helyeztük magunkat, hogy a nappal élvezett gyönyöröket álomba ismét újra előidézhessek.

Másnap délelőtt ismét gyűlés volt! Bárány Gyula tartott „az eltűnt vármegyék“ -ről tanuságos értekezést. Ezt követte Horváth Józsefné „a nyugdíjotvénnyel revíziója“ című felolvasása. Ez már hasznos és üdvös tema! A felolvasó javaslatait a gyűlés elfogadta s felirati kérvényt fog intézni e tekintetben.

Üdvözlőjük az előadót ily nagy fontosságú eszme megpendítéséért! Vajha! Minden tanító-egylet egyesülve az ily themákat programjába felvénné, akkor nem lenne okunk panaszra s nem megyünk haza oly öntudattal, hogy »adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.«

Tehát ismételve: Haas, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül.

V i d é k r ő l .

Ceákortnya, 1883. nov. 5.
T. szerkesztő ur! „Mindszentek estéje,“ a legmeghatóbb est. S itt ilyenkor szokta mindenki a leggazdagabbtól le az utolsó szegényig leróni hálját kegyeltje iránt; kivilágítja a sirt, hol kedvese alussza örök álmát, letérdel a sirhalomra, sir, zokog mintha ez által reménylené kedvese kihült szívének új életre ébredését. De ez csak gondolat. Jól tudja ő, a szellem örökre elköltözött, kedvese nincs többé. Megelégszik tehát egy fájdalmas imával, melyet a szeretett lelkeért küld az égürához. A fekete zászló kíséretével indult ki a c s á k t o r n y a i képezdei ifjuság is a temetőbe volt tanárunk: Bárány Ignác sirjához, hogy leróják a hála és kegyelet adóját a szeretett férfit iránt. A fényesen kivilágított sirnál félkörb képezve — nagy számu közönség jelenlétében — egy „gyászdal“ éneklésével

kezdődött a bánatos ünnepély. Ennek elhangzása után szerény tudósító által a következő emléksbeszéd tartatott:

»Igen tisztelt gyülekezet, kedves társaim! Nekem jutott a szomorú kitüntetés, hogy felejtethetlen tanárunk Bárány Ignác emléket felujtsam itt, e néma sirhalom felett, mely alatt nemes szíve hamvad; felujtsam annak emlékét, a kit két évvel ezelőtt mint második atyánkat, vezérünket szerettük. A ki minket tántoríthatlan bittel, nemes, önfeláldozó buzgósággal iparkodott az igaz, szép és jó ösvényre vezetni, s görögös utukat egyengetni. Még nem hegedt bé a seb, melyet az ő halála okozott, élenken él emléke szíveinkben s ha lesznek is tán, kiknek kebelében idővel az ő képe elmosódik, ezek között nem lesznek azok, akik őt szerették.«

De ki nem szerette őt? Kinek keble maradt érintetlen azon csapás alatt, melyet az ő halála okozott? Elte délpontján, szerető hunytt el e nemes lélek, s ha fel-fel-száradnak is a könyvespek, melyek az ő emléknél szemünkben felszállamlanak, csak azért van, hogy utóbb annál nagyobb erővel omoljanak . . . Gyászolják e nemes férfit nemcsak tanítványai, a kik az elmúlt idő kedves emlékeinél hiába keresik az örökre eltűntet, gyászolják nem csak pályatársai, hanem fájlalja őt az egész tanügy, melynek buzgó apostola volt. Szíve minden kincsét, elméjének minden termékét a haza és tanügy oltárára áldozá fel s csak e kettőért dobogott nemes szíve.

Sokszor kérdezzük önmagunktól, miért is kellett meghalnia? miért nem maradt közöttünk, hogy szüntelen előtűnkjett volna a példánykép, melyet követnünk kelljen. S ha elkomorult lelkünk nem talál rá választ, enyhét lelkünk ama vizgálató gondolatban, hogy Isten őt nagyon szerette: azért vevé magához.

Most, midőn alakja már a múlté, örömmel idézzük emlékkünkbe azon fáradhatlan buzgalmat és munkásságot, örömmel idézzük fel azon szeretetet, a mely őt jellemezte. De nevé voltna összeállítani mindazon vonásokat, a melyek őt kedvessé tevék, s ha sikerülne is csak halvány kép marad az! Szelleme örökre elköltözött, — — szemei lezárultak, ajkán a jóság szózatai elhaltak.

»Alumni fog s nem lesznek álmai.
Alumni fog s nem lesz több reggele.«

Életében sokat küzdött a sorssal. Legforróbb óhajja volt tanítvány lenni, s ha valakiről elmondható, akkor róla minden habozás nélkül állíthatjuk, hogy választott pályájára a hivatás ösztönének engedve lépett. — — Szíve tiszta volt. Isteben helyezett hite nem ijeszté vissza őt a szenvedéstől, nem a — haláltól.

Ilyen volt e nemes lélek, a kitől oly korán elszakított bennünk a halál. Oh de nyugodjunk meg! a sir nem választá el örökre. Te egy szebb hazában vagy szeretett igazgatónk, s mi itt maradtunk. Oh te nem érzed a fájdalmakat, melyek szíveinket marcangolják. S midőn sírodra térdelve éretted az ég ürühöz imát küldünk, a sírod felett busan elsubogó szellő bugásából az elmúlt, s veled együtt töltött idők fájó emléke mellett a te szellemedet véljük hallani.

Eljárunk sírodhoz szeretett igazgatónk, hogy küzdelminkhez a téged előfő kedves hantok felett nyerjünk erőt.

Fogadd e koszorút, melyet könyvtől nedvesült szemekkel helyzetünk sirhalomra, s vedd tőlünk — a kik utolsó perceidnek nem lehetünk bánatos tanúi — az ajkunkról elhangzó bucsuszót:

Isten veled! Nyugodj békében a sir csendes hantjai alatt, míg mi is követni fogunk. Porló részed idővel elvegyűnek a földdel, — sírodon elhamvad a koszorú, de nemes lelked él, mint fog élni emléked szíveinkben. Szeretünk lángolni fog, míg annak hevét egykor, s ki tudja? tán nem sokára a reánk boruló sirhalom kihűni nem fogja.

Aldás emlékened!
Az ünnepélyt Kölcsey „Hymnusza“ zárta be.

Szige vár, nov. 7. 1883.

T. szerkesztő ur!

Üdvözlöm Somogyvármegyét s üdvözlöm önt is t. szerkesztő ur, hogy felszólalásával alkalmat adott Somogy vármegyének ama határozatára, mellyel Fenyősi Ödön szolgabíró ellen a vizsgálatot elrendelte a Szigetáarótt történt kihágások alkalmávali brutális eljárása miatt.

Ezt reméltük, sőt ezt vártuk a megyétől, oktalan állatott lövöldözött volna le a szolgabíró ur még akkor is joga volna megkérdetni gazdájának, miért tette, hát hogyné volna kötelessége ezt megkérdeni a megyének midőn emberről van szó.

Higye el t. szerkesztő ur, hogy a határozat legnagyobb meglepédest éppen a szigetvári járásban szül, a hol látszólag annyira bálványozzák a szolgabírót, hiszen egyhangulag ki is jelölték.

Ki ám, mert a nagy közönségnek kevés szava volt ahhoz a jelöléshez, a ki pedig ott volt, úgy gondolkodott, hogy »ne szólj nyelvem, nem fáj fejem.« Csak mondta volna el mindenki szíve igaz szándékát, de másképp hangzott volna jelölés. Az a közmondás is igaz ám, hogy a vakok között az egyszemű is ur, nem volt jelentkező, lépjen csak fel valaki, majd meglátja Fenyősi ur, hányat tított az óra. Hej uram Istenem, ha vissza gondolunk arra az időre, mikor egy Igmándy Bence,

Fodor Géza szolgabírósokdottak nálunk! s most Fenyősi a ki akkor diurnistának is csak kegyelemből volt jó. De jobb ilyenekre nem is gondolni!

Meglehet, hogy ismét akadtak majd »nyilatkozók« kik a szolgabíró urat agyba, főbe dicséretetik, mert hát egyikét cimborája csak mindenkinek van; de bizonyos, hogy a ki se nem fél a szolgabírótól, se nem akar tőle semmit, de maga sem akar semmi se lenni, úgy gondolkodik mind t. szerkesztő urnak egy tisztelője.

Irodalom és művészet.

Ujfalvy né-Bourdon Mária »Párisból — Sa-markandig« című nagyérdéki utazási művének újabb füzeté (4—8) jelent meg Révai testvérek kiadásában Budapestben. Eltekintve attól, hogy az illusztrációk tekintetében, akár azok nagy mennyiségét, akár művészi kivitelét nézzük, a magyar irodalomban pártját ritkító, a magyar utazási művek sorában pedig páratlanul álló dísművet kapunk, mely gyönyörűséget szerez a szemnek akkor is, ha az elmét talán a száraz közlemények untatják, — itt a tartalom is olyan, mely élvezetes olvasmány minden nem és korbéli embernek, ha utazások iránt valaha is érdeklődött. Melen ajánljuk e művet, melynek megszerzése senkitem terhel valami különösen. Füzetekben jelenik meg és egyes füzetnek ára csak 30 kr, pedig két teljes iv, legalább 8—10 képet tartalmaz mindogyik; havonkint 2—3 ily füzet jelenvén meg, rövid egy év alatt oly díszes kötetet szaporodik könyvtárunk, melyet nem csak magunklapozunk gyönyörrel, de szívesen mutatgatunk bárkinek is.

Ifjabb Nagel Ottó könyvkereskedésében Budapestben nemzeti színház bérházában megjelent a Magyar általános levelező 8-ik füzeté szerkeszti K N O R A L A J O S A Magyar általános levelező eddig megjelent nyolc füzeté képei az egész mű első fél kötetét. E kötetben a szerző bevezetéképen a levelekről mint írásbeli fogalmazványokról és azok különleges jellegéről, ismerteti a nyelvés helyesírás szabályait, értekezik a szókról, azok nemeiről az alakjáról, a ragozáról és mondatokról ezek részéről és nemeiről; ezek után áttér a levélírás szabályaira értekezik az írásmódról ennek kellekeiről; ismerteti a levelek formáit, ezek közt a belformaságokat, melynek a felírás, megszerzés, a levél előírása, a tárgy előadása, a levél berekesztése, aláírás, név kelet, utóirat és külformaságokat szól a levél fejezéséről, közlő különféle magyar, német-francia és latin czimereket. Ezek után áttér a levélmintákra; ezt megelőzőleg azonban szól a levelek osztályozásáról, a válaszközlőről. A levélminták közt találjuk: a meghívó, születési házassági halálhíradási jelentéseket tartalmazó leveleket az értesítéseket tartalmazó leveleket: tudakozódó, kérdő, tanácsot és tanítást kérő és adó leveleket, az emlékeztető, intó, megbízásokat, megrendeléseket tartalmazó leveleket; az ajánló és felmondást tartalmazó leveleket: a feddő, dorgáló szemrehányó, mentegető, igazozó és barátságos leveleket; a szerencsét kívánó, szórakozó, vizsgáztató, ajándékozó megköszönő és szerelmes leveleket, ezek után pedig hozza a virágyelvét és pedig a növények és virágok sorozatát, ezután pedig ajentlemények betűrendes jegyzékét: azután szól a vegyes tartalmu levelekről és áttér a kereskedelmi levelek ismertetésére, felsorolja azok különböző nemeit, szól azok kellekeiről és közlő levélmintáit, és pedig körleveleket, tudakozódásokat, megbízásokat, üzleti összeköttetéseket, szolgálati ajánlkozásukat, áru leveleket, vásári tudósításokat megrendeléseket szállítmányozási ügyletekre vonatkozó leveleket összesen 387 levélmintát. Egyes füzet ára 30 kr, a huszivet tartalmazó félkötet ára 2 frt.40 kr Ugyanezen kiadónál kapható a teljesen megjelent »Önügyvéd«, füzetekben félkötetekben, és egész kötetben füze és díszkötésben.

A képes családlálapok legutóbbi számainak tartalma: Klára; elbeszélés írta Perényi Kálmán (folyt. köv.) — Az én dalaim: írta egy karthauzi (folyt. köv.) A leventék versenye; történeti elbeszélés, írta Magdits Károly (vége köv.) — A sutaságról; közli Szukáts Lajos. A megtört hatalom; történeti monda, írta K. A., közli Kismagvary Géza (vége.) — Heti tárcza. (Arany János emlékezete) óda, írta Lévy József. — A nyomorék házaspár; németből Erdei József és Milkovich Lajos. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képel: Szappanbuborék. — Steierországi népsételek. Holdas éj a hegyekben. — Melléklet: »Az önző« című regény 81—96 oldala. — Mai számunkhoz félv rendkívüli melléklet van csatolva. Előfizetheti: Málnér Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyedévre 1 frt 50 kr. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe e valóban családi lapot.

K ü l ö n f é l é k .

A londoni vasuti forgalomra nézve a következő érdekes adatokat olvassuk: 4400 vasuti vonat érkezik s indul naponként a londoni iudóházból, nem számítva a földalati vaspályát. Reggeli 5 órától 12 óráig Victória állomáson naponként átlag 622, a liverpool-streeti állomáson 642, a broa-streeti állomáson 790 vonat fordul meg. Mivel minden vonat átlag 100 embert szállít, ez naponként 440.000 embert terő személyforgalmat eredményez. S ez csak a vasut. Hol vannak még a föld alatti vasut, az omnibusok s más kocsi ezrei!

A járás. Gondolkodó ember könnyen elrúlja magát, vagy botorkál a járdán, vagy összetűzközik valamely ártatlan polgárral. De hát fel lehet-e ismerni, valjon mi felett gondolkodik az ember? Hát hogyne! A ki a jövőre gondol az ég felé, a ki a multakra, a földre néz: ki egyre jobbra balra nézeget, semmire se gondol, a ki pedig sokat hátra tekintget hitelezőivel foglalkozik. A ki lasean megy az az tűzér, vagy szerelmes, nyelv és zene mester meg a borbély sietnek. A ki rövid lépéseket gyorsan csinál, vállait felhuzza fejük előre tartja vagy fecsegő vagy veszekedő. A

ki vastag aranyláncot, ujján pedig sok gyűrűt hord, gazdaggá lett naplopó, műlovar vagy tyukszelmés. A vén szerelmes az utcán álldogál s forgolódik: a ki fel alá futkoz szórakozott vagy széptevő.

Rotschild a zsidó pénzkirály azt kérdezte egy ur i társaságban, vajon mikor lehetett az a sokat emlegetett régi jó idő, mire egyik feleli: „Akkor midőn önnek nagy apja házról házra járt, s ha kopogtatott egy óráig is elvárakozhatott míg azt felelték szabad.” Mondják, hogy a báró ur kiváncsiságát e válasz teljesen kielégítette.

A mormonokról. Ez évi október elején tartották meg a mormonok Utahban 53-ik félévi összejövetelüket. Hat ezer emberről több gyűlt össze a „tabernakulumban“ Taylor elnök fényes beszédét tartott a soknejűségre. Felolvastatták a jelentést is, mely szerint a mormon felekezet 121,294 tagot számlál s 23,000 családnak 37,000 nyolcz éven alóli gyermeke van. Az utolsó hat hó alatt a felekezet 23,045 taggal szaporodott. 339 házasság jött létre s 1200 fi meg 1100 nő gyermek született. Az egyházi igazgatást 12 apostol 58 patriarcha, 3885 ugynevezett hetvenes, 3153 főpap, 1100 öreg, 1500 püspök és 4400 diakon vezeti, illetve közvetíti. 81 tériítő foglalkozik Európa s a többi világrészekben a hit terjesztésével.

Bölcs intézkedés. Egy öreg amerikai farmer végrendeletet készített „600 dollár évi jövedelmet rendelke feleségemnek, leírta ön.“ „Igen“ szól a közjegyző. „de az ön felesége még fiatal, nem kíván gondoskodni az esetre, ha újra férjhez megy?“ „De igen“ felel az öreg „írjon neki az esetre 1200 dollárt.“ „Mit? Kétszer annyit?“ „Igen, igen, mert a ki elveszi bücsületesen megzsolgálja a pénzt: eleget kell neki majd kiállani.“

Édes szokások. A torkosságban a föld összes népei között az amerikai áll legelő. Az utolsó tíz év alatt nyalánságok fogyasztása 60%-al növekedett, úgy hogy az északamerikai egyesült államok lakossága mult évben 1,200,000 tonna cukrot (egy tonna 20 mázsa) fogyasztott: az óriási mennyiségű mézet és syrupokat tehát nem is számítva minden egy főre 45 font cukor jut, midőn az ale és portert fogyasztó Angliában 9 font a claretet élvező, Franciaországban 9 font, a sört ivó Németországban pedig éppen csak két fontcukor esik egy-egy főre.

A bőrze nagyon hasonlít a gyermek szabához, itt is ott is a nagyok vetkőztetik, le a kicsinyeket.

Ez is divat. Amerikában nagyon lábra kapott a tátovirózás, különösen a hölgyek azok, kik bele szerettek e divatba. Majd kedvesük nevével, majd költeményekkel mondatokkal tátovirózottják tele karjaikat. A műtétet ahoz értők végzik, átszurkálván hegyes tűkkel a kezét, a kart, vagy a berajzolandó más testrészt, az apró sebhelyeket azután chinai tén-tával mázolják be, mely után az írás, vagy rajzolat eltörülhetlenül ott marad: maró szerekkel meg lehet ugyan halványítani a tátovirózást, de teljesen eltüntetni lehetetlen.

Nagy titok. Amerikai vásárokon mostanában bépecsételt levélborítékokat árulnak tíz krajczárért »nagy titok« felirattal. Ha a vevő felnyitja a borítékokat, papír darabkát talál benne, melyről következő tanácsot olvashatja. „Soha se végy semmit mielőtt megvizsgálod; ha erre figyeltél volna most nem veszel egy elrontott levélborítékot 10 krért, holott e pénzért tízet kaphatnál a legjavából.“ De hát a jó tanács legalább is ér 10 krt.

Tárgyaláskor. Hölgy: (szégyenlősen) a részleteket uram melyeket én tudni kívánok tisztességes emberek előtt nem mondhatom el.“ Biró: lát sugja asszonyom a fülembé.“

Gazdászati, ipar, kereskedelem

A gyümölcsfák őszi metszése. A gyümölcsfák őszi metszése még korántsem részeseül nálunk oly figyelemben, a minőt az múltán megérdemelte.

Ezt a metszést a vegetáció teljes befejezte előtt, de mégis csak akkor hajtjuk végre, midőn már a metszés folytán új hajtásra egyáltalában nem lehet kilátás.

Az őszi metszés fontossága abban áll, hogy metszés után meghagyott vessző és ág-részekbe, télen át minden tartalék tápanyag gyűlik össze s így a következő tavasszal erősebb hajtás eredményeztetik.

A megmaradt vesszőrészek aokkal erőteljesebben fejlődnek, mint ha csak tavasszal metszettek volna meg; mert ez utóbbi esetben már metszés előtt a tápanyag az ágak minden részébe s a vesszők egész hosszában szétosztatván, a már tádnedvvel ellátott vesszőrészek is elmeszettek s így a fa okvetlenül gyengítettik.

A metszés ideje október második fele és november eleje, midőn a levelek hullani kezdenek. Őszi metszéssel leginkább a termővesszőket szoktuk megmetszeni, ha azok igen gyengék vagy vétnüli kezdenek. A vezér- és az az oldalvesszők megmetszését czélszerűbb tavaszra hagyni.

Az őszi metszést leginkább a redélyzet mellett nevelt kajszin és őszibarackfáknál szokták a kertészek alkalmazni. Ezek ugyanis öszel rendszeren megmetszeten, a redélyzethez köttetnek, felül valami eresz segítségével az eső s hó ellen, oldalvást pedig fenyő-

gallyakkal a fagy és ólmos eső ellen oltalmoztatnak. Szabadon álló fáknál, melyek felülről s oldalt nem védetnek, főleg szigorubb telemek mellett az őszi metszés néha kárt is okozhat.

Az őszi és kajszinbarackfák őszi metszése nemcsak igen jó hatással van a hajtásra és a termésre; de tapasztalat szerint ez az a metszés, melyet az őszi barackfa legkevésbé érez meg; utána t. i. egészséges marad és sem a megafolyástól nem kell tartanunk, sem a fodrosodás betegségébe nem esik, a mely veszélyes betegségé pedig a tavaszi metszés mellett nem egyszer be szoktak következni.

Faiskolákban is czélszerű az őszi metszés, főleg gyengébb növésű fák ezáltal ingereltetnek erősebb faképzésre; e mellett sok tavaszi időt is megtakaríthatunk, miután most jobban ráérünk.

Minden őszi metszésnél lehetőleg arra kell törekedni, hogy a metszlap ne északnak vagy az uralkodó széliránynak álljon szemben, hogy így a sebhely a hideg szelektől megvédessék. Magától értetik ezenkívül, hogy minden őszi metszésnél — törtéjünk bár az akár október elején is — a metszési sebek ojtóviasszal kenendők be. Ezt elmulasztani annyit tesz, mint kitenni a megmetszett ágat a fenésedés esélyének.

A szőlő őszi metszése csak november elején vihető végre, midőn a levelek lehullottak s a venyige kiféret. A szőlő őszi metszésének kérdése sok vitára adott már alkalmat s mi magunk részéről sem vagyunk annak minden körülmények között szószóli. bár belátjuk, hogy ez gyenge fajú tőkéknek erősebb hajtás előidézésére hatalmas fegyvert képez.

Ott, hol a szőlő hosszú szálvényigés, karikás, vagy félyes művelésmód mellett metszik: határozottan ajánlható az őszi metszés; de ez esetben a megmetszett tőke épügy, mint a terménynyerés végett meghagyott szálvényre tölre, a rügyek biztosítása végett okvetlenül betakarandó. Kopasz vagy csapos fejművelés mellett a szőlő őszi metszése nem ajánlható.

Az őszi metszéssel össze lehet kötni a tisztogatást is, levakarhatjuk a fák kérgéről a mohot és zuzmót, a lehámoló kéregrészeket, mely utóbbi fogás által rendszerint egy sereg rovarozást és petét is pusztíthatunk el egyszerűen különösen akkor, ha a levakart kéreghulladékokat azonnal el is égetjük. (E—s.)

Kaposvári piaci árak.

November hó 6-án.

Table with 2 columns: Item and Price. Buza 10 ft, Rozs 7 ft 20, Kukoricza 6 ft 60, Arpa 7 ft, Zab 5 ft 80, Hajdina 6 ft.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. G. Becces levele hetedikén érkezett, a kérdéses ügy pedig ötödikén intéztett el, így valóban életre való nézetének érvényre juttatását — sajnálatomra — meg sem kísérhettem.

B. L. Köszönjük a szives tudósítást; részünkről úgy léssen.

Nagybajom. Lapunk zártakor érkezett jövő számban adjuk.

Olvasóinknak. A legújabb időben tömeges előfizetéseket vettünk távol vidékről, más megyékből minél fogva kötelességünké vált azon új olvasóink számára oly közleményeket is felvenni, mely az ő vidéküket érdekli; felkérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy más megyékből is küldjenek nekünk megbízható tudósításokat, hogy lapunk minden igénynek megfelelhessen.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Nyilt tér.)

Tájékozó! Olvasóink szellemi és anyagi helyzetén segíteni keresztényi kötelességünknek tartjuk. E nemes czél elérésére sikerült nekünk egy teljesen megbízható gyakorlati vegyész megnyerni, aki számos, kevés költséget igénylő, tartós és szép jövedelmet hozó gazdasági és kereskedelmi czikkek, nem kevésbé eddig csupán zsidókat gazdagító szesz italokat és chhez szükséges eszenciák gyártását nyomatott utasítás szerint vagy szóbelileg is mérsékelt díjért tanítja. Visszámárkával ellátott „Tájékozó 10!“ feliratu, e lap kiadóhivatalához intézett levelekre azonnal bővebb értesítés adatik.

E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

1487. sz. tkvi 893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tknyi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar királyi kincstár végrehajtónak Ujhelyi Eszter és végrehajtás szenedők elleni 361 ft 92 1/2

kr. tökéketelés' és jár. iránti végrehajtás ügyében a lengyeltői kir. jbiróság területén levő Látrány község határában fekvő a lát-rányi 112. sztkjvben A. J. 1622. és 1624. hrsz. alatti ingatlanra az árverést 1582 ftban ezen-nel megállapított kikiáltási árban elrende- te, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi november hó 24 napjának dél- előtti 10 órakor Látrány község házánál meg- tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ing- atlanok becsárának 10% -át vagyis 158 ft 20 kr

készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. novem- ber hó 1-én 3333. sz. a. költségügyi minis- teri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadképes érték- papiban a kiküldött kérekez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat- pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgá- latni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Lengyeltőtzban 1883. évi szept. hó 24-én.

R ö k k, kir. járásbíró.

Magánhirdetések.

Advertisement for LE HOUBLON szivarka-papir. Includes text: 'A legjobb szivarka-papir a LE HOUBLON', 'Francia készítmény', 'Óvakoijunk az utánazástól!', and a signature 'Cawley & Henry'.

Advertisement for Olajfestményü arczképeket. Includes text: 'akademiailag képzett saját festőink által művészi kivitelben', 'és mérsékelt áron készítettünk — élet- nagyságu mellkép ára vászonra 70/75 Cmt. 12 ft — ép ugy beküldött photografiák, mint természet után. A teljes csethüségét biztosítjuk.', 'St. Lucas Kunstanstalt Wien, Hernalts.', 'Olajnyomatú képek, fotografiákról sat. árjegyzéket bérmentve készséggel küldünk.'

Advertisement for Trifali Salon-Kösző. Includes text: 'Alólított ajánlom szoba és konyha fű- téshez a trifali salon-köszőt. Ezen trifali szőn kitűnő tulajdonságainál fogva mutatón kén- gőzt nem fejleszt, szőgől egészen ment, rend- kívül osekély hamu képződéséért hogy hátra, kiváló sikerrel és a fánál sokkal czélszerűb- ben (minden rostélylyal ellátott kályhához) használható.', 'Házi használatra nagy és kocska dara- bok, gőzmalomok, gyarak és tegyvetőknék durva és finom dara szőn alkalmasok.', 'Kaposvártól 50 kílós zsákokban a ki- vánt mennyiséget házhoz is szállítom. Vidékre rakétárból szolgáltatom ki, 100 m. m. s ezen- tül mennyiségben szállíthatok minden hazai vasut állomáshoz is.', 'Az árak legolcsóbbak és különösen kiemelem, hogy a sulyt telkimeretes pontos- sággal szolgáltatom ki, a mit kiválóan figye- lembe venni kérek.', 'Mégkérésre szóval vagy írásban kész- séggel adok további felvilágosítást.'

Advertisement for Borovitz Maró. Includes text: 'Korona-utóza 9-ik szám szőn, mész- és cement-rak- tára, az utruban hol megrende lések felvételnek.', 'Telek-utóza 13. sz. (Oberes-utóza házban).', 'Szabályozható töltő-kályhák szőnfűtéshez a legkötűnőbb gyártmány 12 ft-tól kezdve nálam kaphatók.', 'B. M.'

Large advertisement for a lottery. Title: 'Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!'. Features '500,000' in large font. Text: 'márka főnyereményt ígér kedvező esetben a leg- újabb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány által jóváahagyott, biztosított.', 'Ez a gyaláz gyan ne süllyessz', 'vagyazat melyet a sonló áll tartanak melyike hogy ga nére ese keresztet tőkletes lasztani nyiltan gyar en tik a zs gák m dők köz nak, mit átörököl a görvé igit a m csak ro De tisztessé között? ját köle meg. A házastár nak érin házastár ját soha kereszté mig a k fohászok dóra is hoch', a nek elle társ kese', 'A fentebbiék.', 'Károsvárott, 1883. Nyomatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.'

3. évf. Kaposvári... Megjel... Egész évre... Fél évre... Negyed év... Egy... Könyvek... A keres... Nagy... zsidó s... országgy... p o l g á... törvény... a törvény... rium beny... csak azéri... nevezni ö... Ha a... dósodott... idegenithe... beálta, az... oly szerz... szonyt re... hát megk... hatóságon... sék, em... ki osztja... is fogad... érzuete f... déses tör... ból indul... irányozva... zsidók... het övé... mert czél... csak azon... taná, mel... les a hat... javaslatár... kedvéért... Azér... lommall... tárt a h... ban is m... a nemzet... estünk ké... les felett... telenül h... a gyaláz... gyar ne... süllyessz... lly... vigyázat... melyet a... sonló áll... tartanak... melyike... hogy ga... nére ese... keresztet... tőkletes... lasztani... nyiltan... gyar en... tik a zs... gák m... dők köz... nak, mit... átörököl... a görvé... igit a m... csak ro... De... tisztessé... között?... ját köle... meg. A... házastár... nak érin... házastár... ját soha... kereszté... mig a k... fohászok... dóra is... hoch', a... nek elle... társ kese... 1) S... 2) S... 3) S...